

εἶνε ἀνιὰρὰ ἡ φιλολογικὴ ὕλη τῶν τοιούτων Ἡμερολογίων, τὰ ὁποῖα φιλοξενουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρωτόλεια· — ἀλλ' εἶνε ἀκόμη ὅτι τὸ βιβλίον αὐτὸ τὸ τόσω εὐσύνοπτον καὶ χρήσιμον, μὴ ἀπομακρυνθὲν διόλου τοῦ σκοποῦ του, παρέχει ζωηρὰν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ φοιτητικὴ νεολαία ἤρχισεν ἀπὸ τινος νὰ εὐρίσκη τὸν δρόμον τῆς καὶ τὸν προορισμὸν τῆς. Τὸ «Ἡμερολόγιον τῶν Φοιτητῶν» ἐκτὸς τῆς περὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πανεπιστημίων εἰδικῆς ὕλης, περιέχει ἐν ἀρχῇ καὶ τὴν λογοδοσίαν οὕτως εἰπεῖν τῆς «Φοιτητικῆς Ἐνώσεως», σωματείου, ἐφ' οὗ τῶ ὄντι πολλὰ ἐλπίδες δύνανται νὰ στηριχθῶσιν. Ἐκ τοῦ ὀλίγου ληκυθόδου τὴν φράσιν, ἀλλ' ὀρθοτάτου τὴν ἔννοιαν προλόγου τοῦ κ. Εὐαγγέλου Νικο-

λαΐδου μανθάνομεν καὶ τὸ πιστεύομεν ὅτι ἡ «Φοιτητικὴ Ἐνωσις» εἶνε τὸ ποῦτον σοβαρὸν ἑλληνικὸν φοιτητικὸν σωματεῖον. Καὶ ἡ ἰδέα ἐφ' ἧς ἰδρυθῆμας φαίνεται ἰσχυρὸν θεμέλιον καὶ ἡ μέχοι τοῦδε πορεία τῆς πολλὴν ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμὸν μαρτυροῦσα. Εἰμπορεῖ ναεὶς μὲ μικρὰς ἐπιφυλάξεις νὰ εἴπη ὅτι ἀνέτειλε καὶ διὰ τοὺς πτωχοὺς μας φοιτητὰς αὐγὴ χειραφεσίας. Ἀρχίζου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΠΠΑΣ

ν' κατανοοῦν ὅτι ἀποτελοῦσι τάξιν πνευματικὴν ὑψηλὴν, ἀλλὰ μὴ ἀνυψωθεῖσαν ἀκόμη ὅσον πέπει, καὶ δύνανται ἰσχυρὰν, ἀλλ' ἀχρησιμοποίητον. Ἡ μετ' ἐνθουσιασμοῦ σύνεσις εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τοὺς κάμη καὶ ν' ἀνυψωθῶσι καὶ νὰ χρησιμεύσωσι τότε κυρίως θὰ μάθωσι νὰ εἶνε φοιτηταὶ καὶ μόνον φοιτηταὶ· αὐτὸ δὲ θὰ εἶνε τὸ ἀπλοῦν ἀλλὰ μέγα ἔργον τῆς «Φοιτητικῆς Ἐνώσεως». Δὲν θὰ τοὺς ἀπασχολῇ, δὲν θὰ τοὺς ὑποδουλώνη ἡ πολιτικὴ· δὲν θὰ τοὺς κατατρέγῃ ἡ ὀκνηρία τῶν καφενειῶν· δὲν θὰ θεωρῶσι τοῦ λοιποῦ ὡς ἀπλοῦν κερδοσκοπικὸν μέσον τὴν ἐπιστήμην, τὴν ὁποῖαν οὔτε συλλογίζονται πλέον ὅσοι κατορθώνουν νὰ κλέψουν ἓνα δίπλωμα. Τὸ τελευταῖον αὐτὸ πρὸ πάντων πρέπει νὰ συλλογισθεῖν καλά. Μόνον ὁ ἔρω, ὁ ἀληθὴς ἔρω, ποδὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἐργασίαν, εἶνε ὅ,τι βραδύνει τόσον πολὺ παρ' ἡμῖν τὴν ἀνάπτυξιν ἀληθῶς πνευματικῆς βίου. Ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαίρεσεων οἱ ἐπιστήμονές μας δὲν εἶνε ἐπιστήμονες καὶ τὸ περισσότερον μέρος τῶν φοιτητῶν ἔρχεται

νὰ βαδίση ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ συστήματος τὰ ἔχνη. Ἡ «Φοιτητικὴ Ἐνωσις» ἄλλο δὲν ἔχει νὰ κάμη εἰμὴ νάποσπάση ἀπὸ τῆς σκολιᾶς ὁδοῦ τὸ πολὺ πλῆθος καὶ νὰ τρέψη αὐτὸ πρὸς τὸν καλὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἀνέκαθεν ἀκολουθῶν οἱ μετρημένοι λογάδες. Πρὸς τοῦτο χρειάζονται καλοὶ ἡγήτορες κυρίως.

ΑΝΤΙΑΛΛΟΣ

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ Ε Ι

Τυμωρούχοι ἐκ φανατισμοῦ

Ἀνήκουστος βεβήλωσις καὶ ὕβρις διεπράχθη ἐγγὺς τοῦ Νιούρου τῆς Ἰρλανδίας. Ὁ αἰδέσιμος Φόρδ, ἀρχιεφεμέριος τῆς ἐπισκοπικῆς ἐκκλησίας

τοῦ Βέσοδρουκ, ἐνῶ ἤνοιγε μίαν Δευτέρα πρωτὴ τὴν θύραν τῆς οἰκίας του ὅπως ἐξέβη, κατετρόμαξεν ἰδὼν φέρετρον κείμενον ἐπὶ τῆς ἄνω βαθμίδος τῆς κλίμακος. Ἐπὶ τοῦ φερέτρου ἦτο πλάξ φέρουσα τὸ ὄνομα Κέννου, καὶ ἀνοιχθέντος τοῦ ἐπικαλύμματος εὐρέθη τὸ σῶμα τοῦ Πατρικίου Κέννου, ἐνός τῶν ἐνοριτῶν τοῦ αἰδεσίμου Φόρδ, ἀποθανόντος πρὸ δύο ἐβδομάδων καὶ ταφέντος ἐν τῷ νεκροταφείῳ Μουλλάγλας, δύο μίλια ἀπὸ τοῦ Βέσοδρουκ. Τὸ αἶτιον τῆς φρικαλέας αὐτῆς ὕβρεως φαίνεται ἦτο ὅτι ὁ Κέννου ἦτο πρὶν Ῥωμανοκαθολικός, ἀλλὰ

νυμφευθεὶς διαμαρτυρομένην ἐπροσηλυτίσθη καὶ ἀπέθανε διαμαρτυρούμενος. Ἡ ἀστυνομία ἐφρόντισεν ἀμέσως νὰ ἐπαναφέρῃ πρὸς ταφὴν τὸ πτώμα. Οἱ ἐνοχοὶ δὲν ἀνεκαλύφθησαν.

Πῶς ἀλιεῦοσιν οἱ Μαῦροι τοὺς ὀπόγγους

Ὁ ἐν Νασσάου πρόξενος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀνέφερε προσφάτως περιεργὸν τρόπον ἀλιείας τῶν σπόγγων ἐν χρῆσει εἰς τὰς Βαχαμαίας νήσους, ἐξ οὗ ἀποζῶσι πέντε ἢ ἑξ χιλιάδες ἄνθρωποι, ὧν οἱ πλείστοι Μαῦροι. Οἱ σπόγγοι ἀποσπῶνται ἐκ τῆς κοιτίδος τῶν τῆ βοήθειά μακρῶν σχοινίων, εἰς τὰ ἄκρα τῶν ὁποίων προσαρτᾶται σιδηρὰ τις συσκευὴ μετὰ εἶδους στιλπνῆς πλακῆς, ἐνεργούσης ὡς κάτοπτρον. Ὄταν βυθίζεται εἰς τὸ ὕδωρ ἡ συσκευὴ αὕτη καθιστᾶ ἱκανὸν ἄνθρωπον ἐμβλέποντα εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης νὰ διακρίνη ἐναργῶς τὰ ἀντικείμενα εἰς τὸν πυθμένα, ἂν καὶ πολλὰς ὀ-